

f

De Bazuin Oenkerk: *the road to Freiburg*

Een kleine schok trok door de Nederlandse brassbandwereld toen de uitslag tijdens de Nederlandse Brassband Kampioenschappen 2014 bekend werd. Inmiddels is er genoeg over gezegd en gezwegen. Feit is dat de rood-zwarte formatie zich kan gaan opmaken voor de Europese Brassband Kampioenschappen. Samen met Klaas van der Woude blikken we vooruit op de komende periode.

TEKST: GEERT JAN KROON • FOTO'S: FV MEDIA PRODUCTIES

Hoewel de overwinning niet werd verwacht, was er in het programma wel rekening mee gehouden: "Ik loop al lang genoeg mee om te weten dat er altijd verrassingen kunnen zijn," verklaart de gevierde dirigent. "Je maakt, zoals de meeste clubs, een programma voor een half jaar en dan houd je er rekening mee. Stel dat je wel heen moet, dan heb je een probleem als je concerten hebt staan in april. In die zin houdt je er altijd rekening mee, maar niet dat we het verwacht hadden, absoluut niet. We speelden niet slecht. We zaten in een stijgende lijn en op het moment dat we zaten te spelen in Utrecht ging alles goed. Ik heb dat vaker meegemaakt. Het gebeurt eens een keer. Niet vaak, maar nu wel. Als de anderen dan wat minder spelen, waar ik geen oordeel over kan vellen want ik heb ze niet gehoord, dan win je. Uiteindelijk speel je voor de jury en die bepaalt het."

De laatste overwinning voor De Bazuin was in 2001. "Ja, dat was in Hardenberg. We wonnen met *Albion* van Jan van der Roost." Daarna kwam Martiniplaza en konden ze geen punten breken. De eerste keer in een nieuwe zaal sloegen de Oenkerkers toe. Lachend geef van der Woude toe: "Dat was toevallig, hoewel ik

Nationaal kampioen De Bazuin maakt zich op voor het EK in Freiburg.

Klaas van der Woude: "Als de 'cracks' zoals de Black Dyke met het vrije werk komen, dan ben je gewoon wat minder."

rekening met de zaal gehouden heb. Van tevoren heb ik mensen opgebeld die er regelmatig spelen, met de vraag: hoe is die zaal? Wat moet je absoluut niet doen? Dat is bijvoorbeeld heel hard spelen, dat kan de zaal niet aan. Dat heb ik meegenomen in de repetities."

Het programma van de band de is niet gering: eerst het Valentijnsconcert, dan een bondsconcours dat gedoopt is tot mini-NBK (Brassband Schoonhoven, Soli Brass Leeuwarden en PBG Groningen doen ook mee), Top Brass volgt en dan de EBK. "Je kunt natuurlijk een heleboel combineren, we gaan naar het bondsconcours met het NBK-werk, waar we een programma omheen bouwen dat we spelen tijdens het Valentijnsconcert. Top Brass gebruiken we om een soort try-out te hebben voor het verplichte werk. Daar komt bij dat optreden heel goed is. De beste repetities vinden op het podium plaats."

De componist van het verplicht werk is Rolf Rudin. Over het werk zelf is nog niets bekend. "Ik ben niet bekend met de man. Hij heeft wel een aantal stukken geschreven voor harmonieorkest,

maar niets voor brassband. Je weet nooit wat eruit komt natuurlijk, maar zoals ik het hoor is het niet een vreselijk moderne componist. Meer naar de traditionele kant dan de moderne kant zo van: 'nou zal ik eens even wat laten horen.' Maar je weet het nooit, misschien heeft hij nu zijn kans. Het stuk van vorig jaar bijvoorbeeld: ik vind dat gemiste kansen. Daar ben ik eerlijk in. Voor het publiek is het niet leuk en voor de blazers is het niet leuk. Het wordt nooit weer gespeeld. Gewoon weggegooid geld. Ik weet hoe dat gaat in zulke commissies. Ze willen nieuwe componisten warm laten lopen voor de brassband. Dan vragen ze mensen die daar onbekend mee zijn en soms pakt dat heel goed uit. Maar regelmatig ook niet. We hebben in Zwitserland ook een werk gespeeld: vreselijk. Ik kan er niets aan doen. Het is een nobel streven van de commissie, maar niet altijd een succes!"

Hoewel het werk er nog niet is, is de aanpak duidelijk. "We hebben al een fiks aantal repetities gepland en al mensen gevraagd om ons te helpen bij het instuderen. Dat hebben we ook bij de NBK gedaan." Een groot deel van de muzikanten

heeft nog geen EBK meegemaakt, hoe dat aangepakt moet worden is lastig. "Er zijn er een stuk of vijf/zes die het eerder hebben meegemaakt. Je bent in het buitenland, je bent met zijn dertigen en je kent heel weinig mensen op dat moment. Het is een hele andere situatie dan op de NBK. Alle randvoorwaarden moeten gewoon goed zijn, zodat iedereen op zijn gemak is. Voor de rest is het gewoon een wedstrijd." Zelf doet van der Woude niets anders dan andere

keren: "Ik bereid met altijd op dezelfde manier voor en ga geen speciale dingen doen."

De voorbereiding voor het Valentijnsconcert is inmiddels in volle gang, *Journey of the Lone Wolf* (het keuzewerk) is maar één keer doorgespeeld voor de nieuwe aanwinsten op de achterste rij. De kaartverkoop gaat bijna dubbelop. Schertsend stelt hij: "dat krijg je als je kampioen wordt."

De andere deelnemers bevatten geen echte verrassingen voor van der Woude: "Het zijn de bekende namen." Toch vindt hij dat het niet te vergelijken is met Nederland: "In België, Noorwegen en Engeland spelen er toch beroepsmusici op de hoekpunten en daar wordt gewoon wat van verwacht. Daar is niets op tegen, maar het gebeurt hier minder." De dirigent ziet het niet somber in: "Je hebt altijd kansen! Bijvoorbeeld met het verplichte werk, daar zaten we vroeger altijd in de top. Daarmee kun je wel scoren. Als de 'cracks' zoals de Black Dyke met het vrije werk komen, dan ben je gewoon wat minder. Maar als je goed speelt en de rest wat minder dan heb je altijd kansen." ●